asserentes Cœlum ë Sam Subeam, et eius maiñ inlagalem
4.or quadr tuum Elementorum: gd 8a.

Pro Contraria Sñä Stat S. Gravatens
in Meta disp. 13 Sci 12 N.o 5. et D.o Scot. Thomã, qlo
ag Obyez 1.o Mã Sublunaris dit ë Subiectã Primaö omnium
Formarum Sublunarium; Sed Primaö ingentas Capacitatem: gõ oes
Mã Sublunares dent ë Capaces oium Formarum. Resp. ñ implare
gd aliqua Mã Sit Capax aliqr Formarum, et ñ aliar, et tunc Si
oium Leret Carentiam, Solum Leret Primosim earum, ad quas
Capacitatem Leret, alliarum ñ Fugaosim.

Obyez 2.o Mã ex Suo Conceptu
ë Ens imperfectissimum in genere Subeã: gõ Deus ñ gõt Creare
alliam imperfectiorem ita gd ë facto dat, nec perfectiorem. Probatur
Coã, quia Si eet perfect, iam ñ eet Mã, quia tunc iam Non
Foret pura Põa, et Si eet imperfect, Foret Nil, qa Ede gd de facto da-
tur ë Prope Nichil. Hoc argum ë Thomisticum, et S. Gravatensis,
ad illud in Primis Dico me nescire quomo Ede Dñã Cohered Cum
Alia S. Gravatensis asserentis impõle ë Creaim oium infimam.
Resp. 2.o disgo. ant., Mã ë Ens imperfectissimum, ita ut ñ gõt dari
alliud, et alliud in infinitum imperfectius intra eand Ecem Mã,
Nego ant, ita ut Sit imperfectius quã qs Fõa Solã, Conceda ant. Sinq
gõt dari Mã imperfect, Mã Scilt, quã Unius tm Fõa esset
Capax; gõt et dari Mã perfect, Mã Scilet Sqialis, quam Statim
dicemus esse possibilem.

Obyez 3.o Illa Mã Leriod quãtes
eiusd Spei: gõ essent eiusd Spei. Resp. 1.o Nego Coam, et a illos
asserentes Vitrum Ecs, et Aqui ë eiusd Spei, qa illa põa fiendi
Vitrum gd ab aña disquant, Virens ab animato divsã Spei,
et ñ Sunt eiusd Spei: gõ idem dum ë de quantitate. Resp. 2.o
et melius, Nego ant, Quia Sicut Mã Sr dñã Spei, ita quales

Illa

qui est illa q.a oes perfectiones secundum suam rationem.

Obyez 4.o Eius est, qua est Deus non est multiplicabilis quia includit oem perfectionem: ergo pura pta qua est mta 2.a non erit multiplicabilis, quia includit omnem imperfectionem. Resp. 1.o C. N. C. Primi. Argumentum probare implicare etiam mas n.o divisas, sicut implicat Ds numero diversus, quod aut nimium probat nil probat. Resp. 2.o Negando cam, quia Eius est qua est Ds debet includere oes perfectiones, et si eadem in altero, tam non includuntur oes in isto. At non mta 2.a non includit oes imperfectiones; est namque ens subtile, et includit perfectionem enti, immo est extra, ut 3.a diximus.

Obyez Ultimo: si daretur duplex in spe mta, vel utraque esset equaliter, vel inequaliter perfectionis. Sed neutrum dici pot: ergo non pot dari duplex in spe mta. Mayor est clara. Mi probatur quo ad 1.am partem, q.a cum equalitate in perfectione non stat di versitas specifica: ergo etc. Probatur quo ad 2.am partem q.a de ratione mta est ut sit summe imperfecta: ergo si illa dua spes mtae essent inequaliter perfecta, ea qua magis perfecta esset non foret mta, et sic nunquam dabitur duplex in spe mta. Resp. Negando mi norem, ad probationem 1.a pis resp. non repugnare diversitatem specificam inequalitatem in perfectione, plures namque spei in divinis celebres agnoscuntur diversitatem specificam, quin in eis inequalitatem perfectionis admittant. Ad probationem secunda partis patet iam solutio ex dictis. Ad probationem 2.a pis patet iam solutio ex dictis.

§.us 2.us

Quae possibilis sit mta capax unius tantum formae sua corporeitatis

Resolutio affirmativa est contra complures. Sta Aga dijs 2.a sec. 11 Subsec. 1. n.o 170; S. Suarez S.a liij 8.o 2.

1. 2. nº 183. N. C. V. disp. 1. q. 10 nº 1435 probat, quia in eo nulla dicitur implicantia. Sed quod non dicit repugnantiam, Deo non est denegandum: quod probant tui [illegible]. Dices implicare, quia tamen illa materia naturaliter posset destrui destructa ejus forma, utpote corruptibili. Resp. non primis terminis quantum non posse expelli a tali materia, quia forma potest expelli una forma succedente ad ingressum alterius. Unde licet illa forma si esset in altera materia posset corrumpi, ideoque ex se esset corruptibilis, introducta tamen in materiam incapacem alterius non posse naturaliter corrumpi, et sic non sequeretur eam materiam corrumpendam esse. Quod vero superaddit ejus materiam naturaliter posse existere quantum est ex se sine omni forma: quia licet corrumperetur illa forma, adhuc non periret materia: quod si hoc naturaliter non implicat, cur divinitus implicabit.

Inquires tertio, utrum materia, quae de facto datur, sit capax suscipiendi alias formas praeter eas, quae de facto dantur. Resp. cum N. C. Trinitario duplici sensu posse intelligi interrogationem. Primus est, an praeter formas, quae modo in hoc universo existunt, aliae in hoc universo existere possint naturaliter, et consequenter eas materia naturaliter possit recipere. Secundus est, an praeter formas, quae existunt, aut naturaliter existere possunt in hoc universo, materia habeat potentiam recipiendi alias, quae in alio universo possibili darentur: in primo sensu resp. affirmative, in secundo negative. Ratio est primi, quia experientia docet quod in Africa nova animalium species gignuntur ex coitibus aliorum diversarum specierum ad paludes potus causa confluentium: quod sicut illas formas, quae antea non erant, amplexatur materia, credendum est, quod amplexaretur alias, quae de facto non dantur, darentur tamen si talia, vel talia animalia inter se copularentur. Secundi ratio non potest esse tam clarior, quia hoc pendet a voluntate Dei, consequenter non videtur, ut Deus materiae non indiderit potentiam ad formas, quas [illegible], et non tantum per alteras numquam est receptura.

Sectio 2ª.

[illegible]

2. Utrum sit mã prima spiritualis?

Impossibilem eê materiam tam spiritualem tenent Com. PP. Reoij d. S. q. in Mella disp. 13 Seĉ 14 nº 14, Tellez hic disp. 22 Seĉ 5ª nº 3. et alij quamplurimi Cithij a S. hic Seĉ 2ª D. 1. nº 191. Prob. q. S.; quia mã 1ª Ordinatr. essentialr. ad formã ê en. Pellatum transitionij ad illas, sed mã 1ª spualis nulli fmã serviret: ergo ê impossis. Prob. min. quia in primis ñ inserviret fmã spuali, quia hæc ex. sua Recipit suas operationes spuales; ad operoês corporeas etiã ñ inserviret; quia ea operoês requirunt materialr. subjectari in subjecto spuali, qualis eet illa mã: Deinde ñ inserviret fmã corporeã, quia hæc ñ pt. operari nec recipere operoês spuales: ergo nulli fmã inserviret, ac proinde sequitur impossibilis ê mã 1ª spiritualis.

Obj. 1º Cum Agã et Amã disp. 1. Seĉ 5ª neg. min. quia illa mã spualis inserviret fmã spuali, sicut de facto mã corporea inservit fmã corporeã. Quod duobus modis pt. explicari; nam fmã corporea de facto recipit operoês corporeas, ut cognitioes, appetitiones, et eã operoês recipiuntr. in mã: si primum dic. fam. aliqua spualem possent indigere mã spuali ad eas operoês spuales, quia ea ñ reciperentr. in mã, sicut ipsis dictis de facto fmã corporea: si 2um dic. et fam. spualem indigere mã spuali ad recipiendas operoês spuales, sicut de facto fmã coria indiget mã corporea ad recipiendas operoês corporeas.

Obj. 2º quia fmã spuales ñ indigent mã spuali ad recipiendas operoês spuales, posset tn. eê talis mã, ut materialr. perficeret complementum spuale, et sine eo ñ posset existere; quod eñ ni hoc inexplicantia. Deles:

implicantiam stare nõ eo q̄d det. Sbã Spualis dependens a Subie-
cto D.° 1.° quia nõ ẽ d.a Ratio Sbã Spualis dependere a Subio Spuali
Sicut nõ ẽ d.a Ratio Sbã Corporeã dependere a Subio Corporeo. D.° 2.°
quia Mã Aĩã q.ad Eam Suam productioẽm dependet defacto à
Mã Corporea nõ ut à Causa, sed ut à Condiõe: q̄o de pari non
implicabit Sbã Spualis dependens q.ad Suam Conservatioẽm à
Subio Spuali ut à Condiõe.

Probatur 3.° Eam Solutioẽm: Non
assignantur operões, q.ae interveniret Mã l. Spualis: q̄d S.a Resp.
Eas operões poẽt esse Cognitiões, appetitiones: Deinde interve-
niret ad recipiendas Spẽs Spualis: Tandem q.° nõ repugnat Sbã
Spualis potens producere operões Spualis, et eas nõ potens reci-
pere, ut defacto Coeli dixit à nullo agente producente Species
intelligibiles quin eas recipiat.

Probatur 2.° Illud Compositum
foret Corruptibile: q̄o nõ foret Spuale. Ad hoc argum. dicit
Oviedus Caes nõ tenere, Caãm q.a nõ tenere, et Sic ab illo Resp.
1.° Neg.° Ant., quia Coeli sunt Compositi ex mã et fã, et
oẽs Conceduñt, et tamen q.a Multos sunt incorruptibiles: q̄o
et illud Compositum foret incorruptibile. Resp. 2.° Neg.° Caãm
q.a ad Eam Corruptioẽm sufficeret unionem fuisse eẽ Corru-
ptibilem, q̄d defacto admitti S.q. nõ unioẽ Compositi fuisse
Eam, quis dicit Eam Unioẽm eẽ Spualem, recipiendam in
Aĩã, et Corruptibilem nõ ex parte Eius.

Probatur 3.° Sancti Patres informant Angelos nõ Componi ex mã, et fã q.a sunt Spuales: q̄o sentiunt
implicare Mãm Eam Spualem. Resp. Neg.° Ant., nõ enim
assignabitur talis illaõ apud Sanctos Patres. Dices: Si Subiã
Spualis Composita ex mã et fã possibilis ẽ, nõ ẽ fundamentum
ad asserendum Angelos q. defacto dantur, nõ Esse tales Compositioẽm.

Resp.

Retr. ꝯ Quidem in spiritib; ē fundamentum negationis q. nulla ē 4. Generis Compositiōis, ex q. positionis dedducere Angelos, quid desfecto darit loco etiam ꝯpositionem, et Multiplationem entitatum, et ad negandam Compositionem et multiplicationem entitatum, fundamentum negationis sufficiens ē. ꝯ

Deinde legerit eam potissima a posteriori ex perfectissimis operibus, nimirum q. Moreum, qua perfectissimam arguit substantiam, illorum quae simplicitatem suadet, ꝯ substantia eo sit perfectior, quo simplicior: accedit, q. Dionisius Areopagita, cum in ma. de Angelis credimus, sicut Augustinus in ma. de gratia et D. Thomas in ma. de Eucharistia n. ꝯ potuit Angelos ex ma. sua, quem nimirum loquendi seculi sit ex flei, dum n. nominant unquam Angelos p. hoc nomen Anima, sed p. hoc actualitas completa.

Probatur 4.º de hoc substantia spiritualis ē q. sit perfectior, et actualior, quam quaevis substantia corporea, et a fortiori quam ma., ut patet ex maiori nobilitate gradus spiritualis; sed ma. spiritualis deber et pota passiva, hac enim ē essentia ma.: q. simplicitat q. sit ma., et q. sit spiritualis. Retr. dis. q. Maj, si ea substantia sit aliis, ꝯcedo Maj. si sit pura pota passiva, qlis ē ma. 1., nego Maj: ratio huius ē q. licet in eo casu identificetur spiritualis cum ea ma., tamen ea spiritualitas desumitur a potentialitate, et euadit ignobilior aij identificato cum corporeitate; sicut spiritualitas et supernaturalitas identificata ꝯ alte degredimuntur a loco ꝯtentu in altio, et platium q. alterius spiritualis realis, et supernatale, qualis ē gratia sanctificans, euadat ignobilius quamcunque substantia et mali et corporea.

Probatur 5.º Implicat substantia realis spiritualis n. intellectiva, sed talis foret ma. 1.ª spiritualis: q. implicat ē

ē Ang Mā. Ad̄r Neg.do maj. Ad dilemmā in Media. imo d facto Agō d Compositionis afirmāt Substām Angeli ēe Substām Spiritualem Realem, et n intellectuam, quia intelleō n egreditr ā tali Substā, nec n ea Requirit.

Dant 6.o Implicāt q̄d detr Subjectā Spiāle Componens cum Fōrā Corporea: ḡo et implicat Substā Spūāle Componens cum Fōrā Spuali. Ad̄r cum Oviedo negando Coām dispā Raō ē, quia Mā Spūalis n inserviret Fōrā Corporea ad aliqd munus. Nam Fōā Corporea nil Spūāle pōt agere; At vō Mā Spūālis inserviret Fōrā Spūali, tum ad recipiendas Spēs, tum ad recipiendos aliqs acts. & Srām asserentem de facto agentis uibus lgni bis Requi in Mā.

Solunsigitur argumts. existimo ē Stā S.ri Citatos Oviedo Lic. Contr. 5. puncto 3. n. 20. n implicare Mām tām Spualem, faciens unum Compositum Physicum Spūale ē Spiritūali. Cane et Srām tenent Alexander de Ales, Bonav. Aureolus et alij Antiqui Ptri Citi a S. L. Ebar. L. q̄o in tali Mā nulla Videtr implicantia ut pōt ex solutiōe arguūs q̄dd Cn. 2. ex Dña Sap. Magistri Nostri Correa in Mā ā Angelis q.a esse Spūāle opponitr ē Corporeo, et Mile ē aūali, Seu cum Qualita: ḡo n ē ḡa Comd Entis Spūalis ēe Mile. Declaratr Cā, q̄ esse Mile dit potentiam, ēe aūale dit actum: ēe Corporeum dit ēe impenetrabile ē alio ente, esse Spūāle dit ēe penetrabile cum alio ente. Sed pōt Stare penetrabilitas ē esse potentialiq.a illi n opponitr: ḡo pōt Dare ēe Spūāle cum ēe Mali, q.a et illi n opponitr.

Disputatio 4.a

De Ea Substali Compositione

Jam diximus de 1.o ac 2.o Corporis mobilis principio, materia scilicet et privatione; nunc de 3.o est agendum, quod est forma. Dividitur hæc disp. in quinque Sectiones. 1a inquirit, an detur, et quid sit forma substantialis: 2a disputat de eductione formarum e potentia materiæ: 3a de formis materialibus, et modo quo possint creari: 4a an anima rationalis possit educi: quinta denique an una forma possit informare plures materias, et e contra.

Sectio 1a

An sit et quid sit forma substantialis

Dari de facto formam substantialem spiritualem distinctam a materia in homine non potest negari absque errore in fide; definitum namque est in variis Conciliis, et in Clementina unica de summa Trinitate, animam rationalem esse veram, ac propriam Hominis formam substantialem componentem cum corpore. Et sic ex anima rationali ad alia omnia formæ discurrimus. Probatur ratione, quia vel materia de se est completa substantialiter vel non; si est completa: ergo non potest etiam in homine admittere consortium animæ rationalis, quia ex ente completo non potest fieri unum per se; si vero non est completa: ergo in aliis entibus ubi complementum animæ rationalis deficit, requiritur aliqua forma substantialis quæ materiam compleat.

Confirmatur, quia res ac Leges differentes essentialiter; atque his diversitas non potest provenire a materia, cum sit in omnibus ejusdem speciei: ergo talis diversitas debet provenire a forma. Confirmatur etiam, quia aqua calefacta reducitur ad pristinam frigiditatem; sed hæc reductio non potest provenire a materia, quia hæc non magis postulat frigus, quam calorem; deinde non potest provenire a corpore ambiente. Nam frequenter aqua fit frigidior, quam sit aer, et aliis

Corpora ambientia: quo recurrendum ē ad formam Substantialem.

Dices 1º Ex reductione vini calidi in frigidum in Eucharistia nõ colligitur eē ibi Subeam vini: ergo neq ex reductione aquae calidae in frigidam colligetur eē ibi formam Subealem aquae. Resp. negõ Consequentiam, disparitas est, quia reductio ad frigidissimum frigus debet fieri, aut a forma Substantiali, aut ab aliquo eam Supplente; Ds autem Supplet in Eucharistia formam vini; Unde reductio ad frigidissimum frigus debet fieri a solo Deo, ut tenet communis Sententia in materia de Eucharistia: at non in aqua, cum extat ipsius forma, ab illa debet fieri reductio ad frigidissimum frigus.

Dices 2º Si daretur forma in composito distincta a materia, hujus forma haberet propriam existentiam a materia et alteram propriam existentiam haberet: Sed hoc implicat: ergo &c. Probatur Major, quia tam materia quam forma haberet propriam Subsistentiam: ergo etiam qualibet haberet propriam existentiam. Probatur Minor: quia tunc existentia illa unitur naturis penetratae: atqui una existentia nequit naturis tum alteri penetrari: ergo &c. Resp. negõ Maj, ad probationem dicitur admissa forma, quae possit incompleta partialem Subsistentiam, negõ Consequentiam, disparitas est, quia existentia est proprietas materiae tantum, quod colligitur ex eo quod videamus eandem existentiam post separationem formae ac antea: At non Subsistentia est proprietas Subeae, et cum in composito dantur plures Subeae, debent etiam dari plures Subsistentiae.

Ex dictis colligitur 1º Elementa differre aliter a 2is qualitatibus, et aliter non formis Substantialibus. Colligitur 2º mutationes Substantiales fieri de una forma in alteram, quod si plures accidentes mutationes contrarias, intelligendas est in Sui minus proprio, et solo id valet ac dicere eas incompatibiles esse, ut supra diximus de motu intelligi formam de prius corporis mobilis in quanta ea nota

Extranea

ea vocat contraria

Quaeres quomodo forma definiatur. Respondeo

posse definiri duplici sensu in lumine naturali: Substantia quaedam

incompleta et simplex simplicitate physica componens cum

aliis eandem totius substantiae. Particula Substantia est loco generis

et convenit formae cum Angelis et Deo: particula incompleta excludit

substantias completas ut Angelum et Deum: particula simplex

simplicitate physica, indicat formam non componi ex materia,

neque ex alia forma: particula cum aliis excludit materiam primam,

quae componit compositum ut patet.

§.us Unicus

An sola forma sit tota quidditas compositi?

Sensus quaestionis est, an sola forma sit de essentia

hominis bovis, aut leonis? Resolutio negativa est communis. Ita Sanctus Thomas 3a

parte quaestione 25 Oviedus Arriaga et quamplures Recentiores et alii, quos citant et sequitur

..... Probatur, quia homo bos est

ens completum; sed si materia non foret de ejus essentia, esset ens

incompletum, quia tunc tota ejus quidditas esset forma quae est

ens incompletum: ergo. Confirmatur ex Sancto Thoma ..... loco

..... ubi dicit materiam et formam esse partes .....

integrantes; sed materia est de essentia compositi, ut est commune .....

quod sola forma non est tota quidditas compositi.

Pro contraria sententia stat ..... et

alii citati a ..... Probatur 1o. Si materia foret de essentia

compositi, ... senex esset diversus numero a se puero; sed hoc

est ..... Probatur major, quia per nutritionem acquireret

..... per materiam, et amitteret aliam quam habebat, sicque

esset diversus a se saltem numero ..... concedendo majorem .....

.....

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

fogo q.ª Lethai dictam n.º Mani, quatenus Spẽ ead fore, mo-
ralit. Ecc. reputaretur idem Lnũ eo mõ, q. fluvius reputat. idẽ
fluvius, quamvis diversa aqua fluant hodie ab iis, quæ fluxe-
runt anno præterito.

Objec. 2.ª Omnis Res, quæ constituit distinctũ
constitutũ ab alio, debet ei distingui ab eo p. mã, c hæc sit unica sola; quod non. Ideo
dignior maj. distinguit specifice & numerice, c de maj.; sicut specifice nec maj.; itaq.
hæc õe primũ specifice distinctiũ sit constitutivum, & tñ õe distinctũ ẽ distinctivum specifice,
ut patet in ãli post aiã mixtus, quod õi distinguit hoĩem a bruto specifice illud tñ distinguit.

Objec. 3.ª Si mã eet de eẽa compositi, ñ resurgeret idẽ hõ,
q. mortuus ẽ; sed hoc ẽ falsum, ẽ cõ illud Job, et in carne mea videbo Deum, quem visurus
sum ego ipse, et oculi mei conspecturi sunt, et non alius; quod non. Probo maj. q.ª hoĩs qui vescuntur
carnibus hominis, convertunt in sua mãm, mãm alior. hoĩum, et sibi qui vescuntur piscib.
qui vescentes sumunt hoĩes, convertunt in sua mãm, mãm alior. hoĩum: quod in eo casu
c una ead. q. mã sit plurimor. hoĩum ñ poterunt resurgere c sua, atq. consequẽ-
ter in diversi hoĩ. Ad hoc argum. solet aliquis ñ tam impugnare constitutionem hoĩs ex mã
..., quam veritatem Catholicam de resurrectione hoĩum c eisdem corporib. quæ habuerunt
q.ª sive mã sit de constitutione hoĩs, sive ñ, certum ẽ hoĩes c illa resurrecturos ... illud Job.

Resp. tñ ad illud c eodem Aug.º hoĩs debere re-
surgere c mã, quam habuerunt in instanti mortis, & si fuerint pueri, ñ resurgent ita se
in statu pueri. Quod debeat resurgere hõ c ea mã, quam habuit in instanti mortis, & ñ
c illa quam habuit in instanti conceptionis, ut aliqui volunt, patet, q.ª sicut damnatur
& beatur quisq. q. sol. f.ª statũ, quem habuit in morte; ita et debet damn-
ari & beari suo mõ mã quam habuit in instanti mortis. Quod si una mã sit
duorum, ille q. posterius illam habuit restituet illam, et adeo submi-
nistrabitur altera equivalens, sic q. resurget idem hõ, saltem morali,
et in hoc sensu debet intelligi textus Job. quod aiit eamd. restitue?,
patet ex Aug.º de Civitate Dei Lib.º 22 Cap. 2.º = Ubi ait quemcum-
que sibi futurum materiam alienam, tamquam æs alienũ
restituendum, quod mutuo allegit. Deinde si aporte-

erit

Deinde si ignis posset resurgere sub Christo parte q. erat in
nihil viventi alij adveniret alia q. ex ui caloris amiserat.
Ita Ovied. S.^a Cottaty

§§ 2^d 2^s.

De educ^e formarum e pot^a materiae

1° e videndum quid sit educ^o
et in q. disting^r a Creatione: 2do loco quae f^a educantur e
pot^a m^a. Sit ergo

§ ^us 1us

Quid sit eductio

Educ^o e product^o f^a ex subj^o et in hoc disting^r a creat^e q^a
defin^r product^o ex nihilo, n. q^d sit ex nihilo in o. gen^e causae,
nam q^d creat^r ab aliq. fine et propter aliquem finem creatur,
sed q^d sit ex nihilo subj^i, seu c^a m^ali sustentant^s; ergo
cum educ^o disting^r a creatione defin^r product^o ex subjecto seu
c^a m^ali sustentante: ad istam 3^es condic^es requir^r et in
ingenii S. T. 1^a e, ut m^a de cuius pot^a f^a educitur, habeat
capacitatem natur^m ad recipiendam ipsam f^am, p. q^m educ^e
fiunt, quaeque et alia supnalia n. educ^r de pot^a m^a. 2^a con-
dic^o e ut f^a educta dependeat in fieri et conservari a m^a;
deficit cuius condic^s a^na ratio^s n. educitur de pot^a m^a quia
stat nat^r sine subj^o. 3^a ut in m^a praecedat f. ejus fo-
rma educenda, q. propter f^a c^a ligneae et elementares in prima
rerum creatione n. fuerunt eductae sed creatae.

S. Grat. Nos ledere vult subj^a
requisitis duab^s condic^bus, 1^a ut dubius a cuius p^a f^a educ^r
se superaret (?) partem per aliam a q^d separabilem ex natur^a
divisibilem ab ea p. q^m f^a fit, educ^r f^a c^olis seu ex

iste

ipse ait: Dominij fiant eadem ratione Dei, ut non educantur, sed creentur: 2a Conditio est, ut forma pendeat in fieri et conservari a suo subjecto seu materia.

Agunt tamen Sellus, et alij quos citat Lugo ... S. t. Dis. sectione 3 n° 243 probabilius asserunt sufficere dependere in fieri et conservari, et omnes alias conditiones esse superfluas, et sic illi definiunt eductionem: productio formae ex subjecto, a quo pendent in fieri et conservari. particula productio est loco generis, et per illam convenit cum creatione, per alias particulas distinguitur a creatione, tum quia formae, quae creantur non dependent in fieri et conservari, tum quod non fiunt ex subjecto, sed ex nihilo subjecti, idest a nullo subjecto, a quo dependeant.

§us 2us

Utrum formae materiales sublunares vitales et corporeae educantur ex potentia materiae

Resolutio affirmativa est communissima. Probatur, quia constat ex dictis illae formae educuntur de potentia materiae, quae dependent ab illa in fieri et conservari; sed ita se habent formae materiales: ergo educuntur. Probatur minor quia statim ac separantur formae materiales a materia intereunt: ergo dependent in fieri et conservari. Declaratur hoc in formis ignis, si enim separatur a materia non extinguitur quod quaeso in toto est? Sane ibi calefaciet et cremabit.

Objicies tamen 1° Illud quod educitur de potentia materiae, debet in illa praeexistere; sed formae materiales non praeexistunt in materia: ergo non educuntur. Probatur minor, quia aliter in materia praeexisterent infinitae formae quae successive possunt de illa educi. Respondeo distinguo maiorem, debet praeexistere in potentia, hoc est debet dari potentia ut si ibi introducatur ab agente dilatetur subjectum, concedo maiorem, debet praeexistere, hoc est esse ibi formaliter, nego maiorem. Itaque existere

Fra in mã nil aliud ē qm supponi p ūnā pōa ad elegi
endam fram, si ea ibi introducat a'ō agente.

Obyci 1.º ex Arte 7.º Metaphisy
tepti 26 dicente fraiñ substealem ñ generari, d compositum:
gō si Frã ñ generat creat. Resp. explicando Phum, Fra
ñ generatr, sed compositum, ut qd; concedo ut ōmeq, d'ex
idem explicavit Phus 6.º de atibus cap. 3.

§.us 3.us

Formæ calestes, et elementares educuntr de pōa mæ

Sentdus affirmā ē probabilior. Ita Vasquez, Curradus, Tolles
apud P. Lurium Lic Nº 250, Agnā disp. 3. Sect. 4ª nº 34,
N. C. Trin. disp. 2. q 13 nº 1467. Pbatr 1.º quia educi
ē dependere a' subto in fieri et conservari; atqui tam Fra
Cælestes, nempe Fra Cæli Imperij, qm Fra elementares, ō les
st Fra terræ, aquæ, ignis, aeris, dependet in fieri et servari
a' subto: gō educuntr. Pbatr 2.º quia nullum ē fundamentum
ad asserendum tales Frar eē creatas. gō &. Pbatr denique
ē Agnā q.º tales Fra dum sint corporea, n'ā sua sunt de
pendentes a mā: gō si forent creata, eet qmiraculum;
at q nullum ē tāō cur dayr in 1ª productione tale efficeret
Miraculum: gō tales Fra educunt de pōa mā.

Pro 1.ª via sua stat s. q. apud Agnā
citum, Molina, Cl. Cursus Complutensis apud P. Lurium, ac loti
Tomistæ apud Joannem a S. Toma q 4. arto 2.º Proquibus
Obyci 1.º ex illo genesis creavit Ds Cælum et terram: neq
verbis coeli D.D. noē Cæli intelligunt cœlum imperium, noē
ēo terra, intelligunt terram creatam in propria forma,
reliquos ēo Cælos dicunt fuisse creatos in materia aquea

aquea Fludi

rudi et informi. — Rn̄r ad 1um Scriptura n̄ ēē intelligendā
strictissime et de rigorosa Creaōe, sed late, sicut Verbum Creo
idem valet ac producere qd tam Creaōem, q̄m eduōem significat.
Sic cū dicit Creavit Deus Coelum et terram, creavit Deus hominem
ad imaginem, Creavit Deus Cete grandia. &c.

Instabis: ē regula S. Augustini,
qd Verba Scripturæ semp in suo rigoroso sensu intelligenda
qdo n̄ sequitr aliqd in conveniens; sed nullum sequitr: ergo
Rnr 1o cum N. Cursu Trinitario inconveniens sequi ex eo; unde
S. Augustinus lib. de Genesi contra Manichæos cap. 6. et lib. Confess. (?)
cap. 2o Rnr 2o Verbum Creavit rigorose sumi pro quacunq;
productione; ea n̄ acceptio, qua in suo scriptura ē rigorosa, est
facta in scholasticis; Unde dum scholastice disputamus re-
cte dicimus, qd Verbum Creavit late in Scriptura accipitur
Comparative ad nostrum rigorem hujus vocabuli.

Obyes 2o Pro illis, q. requirunt ad eduōem
subjectum &c: in ma cæli, et terræ n̄ fuit subjectum originarium &c: ergo
tales formæ n̄ possunt dici eductæ. Rnr negdo Cōam, q. non
requiritur subjectum ad eduōem est mera generaōe ē communis requiritur
prout mutaō ē: Unde quamvis n̄ fuisset subjectum, debebant
tres (?) formæ educi dependenter a ma eo qd ab illa dependeat in fieri et
conservari &c. Obyes 3o Pro S. G. apud Aganum (?), qd for-
ma cæli, et terræ ac elementorum fuerunt
productæ p eand actionem, qua fuit producta ma earum; atqui
ad eduōem requiritur, qd actio supponat materiam productam per
alteram actionem: ergo &c. Eurtadus (?) apud Aganum impugnat Scotum (?)
G. qa implicat, qd unitus mixtis, qi hi ē una aō, afficiat duo
extrema. Sed digne impugnat Eurtadus, quia unio ē mixtis in-
divisibilis afficiens duas realitates; Deinde n̄ implicat, qd
una aō respiciat duos terminos inadequatos. Ad argum igitur S. G.

 Resūo

Resp. Neg. Maj. q. Lib. n. requirit, qd. Una aio Spiritualiter ducantur ... q. tui illius Sint incapaces, hic conaliq. e, qd. Fa. Creat quia q. illa Sint producenda p actionem eductivam, q. ly n. pot. ee aio Ma, q. hac Semp Creata a Deo, et Nec Divinitus educi potest.

Objectio 4a. Pro Premissis: Fa. n. dicitr educi, Sd totum; Fa. iio dicitr Coeduci; atq Coelum simplicitr, et Terra fuerunt Creata: go eorum Fa. fuerunt Concreata. Resp. neg. Maj. q. a totum Sd. dici educi denominatione n. iio Salatr, Eo Namq partes ad Fam; alitr Ma. ee. educta Si totum ee. Salatr eductum; Simplicitr aut Divinitus quod Mi. dicatr educta.

§. 4us

An Fae accidentales educantur de Poa Mae?

Dico 1o. Fa. accidentalis quae st. naturalis Subiectis educuntur de Poa Ma. Pbatr, q. Fa. accidentalis dependent a Subo infieri et conservari; sed quae ita dependent educuntur: go. Cu. Confrat, q. Sancti Patres, et Theol. asserunt accidentia Eucharistiae ee. Divinitus extra Subiectum et ee. Creata: go Si ad Creationem requiruntur miraculum, Signum e. ea ee. naturalitr educta. Adverte hic actionem Creativam ee. exceptam, q. e. Naturalis potentia Fa. extra Subiectum: go. tunc Divinitus educi pot.

Dico 2o. Fa. accidentalis Supernaturales, vg Gratia, Virtus Fidei, Spei &a. educuntur et de Poa Ma. Ita omnes Thomistae, et Colitr d. D. Colorla Medea. Pbatr, quia Poa nostra elevata Concurrens ad actus Supernaturales Sunt iia Causa efficientes illorum: go et anima Nostra Recipiens eos actus, et Virtus Supernaturales erit iia Causa Materialis illorum. Actus e. definitum in Tridentino Sessione 6a. Canone 4to. Pbatr 2o. quia

omne alteri dependet a subto in fieri et conservari; at quia ita dependent educuntur: ergo ita qualitates supernaturales educuntur de pōā mā. Confirmatur 2° ex Thomistis, qui ipsi dicunt qualitates supernaturales educi de pōā obedientiali: ergo idem dicendum est de habitibus.

Pro Contraria sententia stant Cl. 1° Scotistae cap. 9. q. 12 art. 5° et 7° et Cortes Thomistae ut videre est apud Dominum in meila additione ultima. Probatur et obiicitur 1° et in fundamentum Cl.: ut forma educatur ex subto, debet esse connaturalis subto; atqui gratia et alia supernaturalia non sunt subjecto connaturalia: ergo non educuntur. Rt. Atqui subtum quidem non habet virtutem naturalem ad gratiam, et ad alia supernaturalia, ad eductionem non esse necessariam habere virtutem naturalem, et ratio huius est, quia si anima dicitur causa efficiens eo quod producat, cur etiam, si ex Cl. anima sustinet et conservat gratiam in genere causae sustentantis, non erit eductio talis causalitas, ac per consequens, sicut est efficiens, quin connaturaliter producat, ita et erit materialiter causans, quin connaturaliter recipiat.

Obiicitur 2° Pro Contrario: Haec infunduntur a solo Deo, aliae non producuntur et a pōā animae: ergo quamvis educantur aliae, non proinde hae. Rt. Nego. Sufficere produci a solo Deo unam rem, ut non dicatur educta, nam et ex doctrinam Comptij formae coelestes in initio, et elementorum sunt eductae, et non a solo Deo producuntur.

Queres tu 6° et modi educantur de pōā suarum realitatum? Rt. affirmative contra oēs. Probatur, quia modi ita dependent in fieri et conservari a suis realitatibus, ut neque divinitus possint existere separati ab illis, ut statim dicemus, et non solum dependent ab illis tamquam a termino, sed et tamquam a subiecto: ergo educuntur.

LAUS DEO

Vtrum Formae Materiales, et Modi Possint Creari?

Prima diffas ē ūt Fā mālis possit dēpīa Dī absā Creari? Retrasfiiue cum curtado vtrog Scoto, ac Ajā supralitē. Probatr, qā nulla apparet manifesta ɔtradiō in conseruaōe Fā subtālis sine māā: proba. Probatr 2ō quia accidentia nō minus dependent a māā qm Fā substālis mālis: atqui accidentia possunt miraculose sine māā conseruari, ut de facto conseruantr in Eucharistia: ergo etiam Forma subtālis.

Inquires tū q̄ aōē tunc Fā esset conseruanda? Resp. Ajā supposita cōi sīā de concursu māā in Fām eam conseruandam p aoēm supnalem qad subtā. Probatr, quia Fā vere causatr a māā, a qua reāliter dependet: ergo aō, qua sine materia conseruatr Fā, debet esse diuisā in specie ab ea, qua sūlz ɔ māā conseruabatr. Deinde illa aō ē extra exigentiam ipsius Fā: ergo ē qā subtā supnālis, et proinde aōtr adeo ē quasi validior et fortior, quam qua antea aiebatr ab ipsa; nunc enim se sola conseruat, qd antea quasi adjutus a māā conseruabat.

Dēz: eod mō debet pnūari de aōē q̄ māā conseruaretr sine Fā ac de aōē, q̄ ɔseruaretr Fā sine māā; atqui aō q̄ māā ɔseruaretr sine Fā ē tantū sāālis qad mūm: ergo et aō, q̄ Fā ɔseruaretr sine māā, erit tantū sā nālis qad mūm, qd ē contra. Resp. ɔ Ajā Nego Maj, qā datr disparitas, nam māā nō dependet a Fā ut a causa sic q̄ pōt sine illa p eandem aōēm qad subtām ɔseruari; at uō Fā dependet a māā ut a cā, et sic nō pōt sine illa p eandem aōēm ɔseruari q̄ nō pōt manere ead actio sine eispt cis agg antea aiebatr, et hæc doctrina

Observanda